Dinsdag, 21 October 1941

DAGBLAD

58ste Jaargang, No. 3431

AMIGOE DI CURAÇAO

ekhandel Bethencourt. Tel. 1919. adres voor alle soort Kantoorbehoeften.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het [Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Drukkerij Bethencourt.
Tel. 1919
Uw adres voor alle soort
DRUKWERK.

ok Afghanistan bij de geallieerden.

ibyshev wordt nieuwe Russische hoofdstad.

anning V. S.-Japan neemt toe.

AND ZAL VECHTEN TOT HITLER VERSLAGEN IS.

. Novikov, Adviseur van de So- -Ambassade alhier, verklaarde r zijn toehoorders bij een lunch, Rusland door zal vechten tot Hit- verslagen is, ongeacht wat op het gveld voorvalt binnen de volgende ken (Londen, (AP) 20.10).

E DUITSERS KUNNEN NOG NIET VERDER.

Bizonder hevige gevechten in de elopen nacht bij Mozhaisk op 57 ten Westen van Moskou en Ma- aroslavetz op 65 mijl ten Zuid- esten van de hoofdstad werden ge- ld door het Sovjet-Informatiebureau. n het verre Noordelijke front meld- „Pravda", dat Duitse aanvalstroe- grond verloren tot zij zich weer vonden in de posities, die niet dich- bij de belangrijke haven Murmansk gen dan honderd dagen geleden. t communiqué van het Informatie- eau verklaarde, dat gedurende ijdag en Zaterdag jl. de Rode strijd- chten aan het Kalininfront op 95 ten Noorden van Moskou 17 itse tanks en meer dan 215 trucks meldden, die infanterie aanvoerden ongeveer 130 ammunitietrucks. eraan voegde het communiqué toe, aan het front in de richting van yansk ten Zuid-Westen van Mos- u 100 infanterie-trucks op Zaterdag nield werden, een hoofdkwartier n een Duitse cavalerie-regiment ver- tterd werd en meer dan 70 kanon- n vernield of veroverd werden. ravda" zeide, dat de Duitse mis- king om Murmansk te nemen op 1 ctober den nazie-commandant zijn annen deed aflassen voor een over- nningsfeest in het Hotel Arctica te urmansk. Het communiqué zeide: De gevechten worden thans voort- zet op de toegangswegen naar de d, doch ver weg in de bergen." ravda" meldde, dat de Duitsers er dan 200 vliegtuigen verloren bij herhaalde pogingen om de stad aan vallen, doch zeide, dat de vernieling or bombardementen in de stad chts betrof een winkel, 2 hospitalen, n stadium en verschillende houten izen (Moskou, (AP) 20.10).

TIMOSJENKO ONTSLAGEN?

De radio van Ankara zeide, dat vol- ns een bericht uit Vichy Maarschalk mosjenko, Commandant van de Rus- sche legers aan het centrale front tslagen is. (Geen bevestiging van dere bronnen. Echter zeide Stalins gorder, welke gisteravond door de dio van Moskou werd uitgezonden, t Generaal Gregory K. Zhukov, ofd van de Generale Staf, is be- emd van het Westelijk leger) (Bern,) 20.10).

RUSSEN HEROVEREN EEN DORP BIJ LENINGRAD.

De radio van Moskou maakte be- nd, dat de Russen het dorp Pogostie Leningrad heroverd hebben en, (AP) 20.10).

SITUATIE IN RUSLAND.

jet-berichten gaven te kennen, Duitsers nog steeds voortkrui- de richting van Moskou over slagvelden, welke rood gekleurd door de grote slachtpartij en een bron alhier gaf de mening nen, dat de tred van de invasie het algemeen is vertraagd. De -berichten van de Sovjet-hoofd- waar de stilte van de stad, welke geplaatst onder staat van beleg nu en dan verbroken werd, ten echter bekend, dat er geen andering is van het gevaar voor orsten van de hoofdstad. In een radio-manifest zeide „Prav- dat de Duitse verliezen aan doden gewonden aan het gehele Oostelij- front thans de 4 millioen naderen. werd echter toegevoegd: vervloekte sprinkhanen komen steeds aanzetten".

Op grond van beschikbare inlichtingen gaf een ingelichte Londense bron dit beeld van de situatie, hoewel hij er de nadruk op legde, dat het noodzakelijk gequalificeerd wordt door het feit, dat het nieuws schaars is.

Aan het Moskoufront scheen de Russische weerstand nog steeds genoeg voor effectieve tegenaanvallen, vooral in de buurt van Kalinin, welke ligt op 95 mijl boven de hoofdstad. Terwijl niets speciaals hier gezegd werd van een directe bedreiging, meldden de Russen zelf in het middagcommuniqué dat hevige gevechten werden voortgezet bij Mozhaisk op 57 mijl ten Westen van Moskou en Maloyaroslavetz op 65 mijl ten Zuiden van de hoofdstad zonder enige materiële verandering in de posities.

Aan het Zuidelijk Oekraine front scheen het steeds duidelijker, dat de Duitsers een harde tijd doormaken bij hun pogingen om door de strijdkrachten van Maarschalk Semeon Budenny te rukken naar Rostov aan de Don. Londen had geen bevestiging van de Duitse bewering, dat Taganrog op ongeveer 30 mijl ten Westen van die belangrijke haven veroverd was.

Aan het Leningradfront scheen er enige grond te zijn voor de mening, dat volgens dezen berichtgever, de Duitsers gedwongen van het offensief over te gaan tot defensieve tactieken en zich thans gewoon ingraven.

Wat betreft het offensief op Moskou zelf is men het er hier algemeen over eens, dat de Duitse opmars is vertraagd.

De grote vraag was of de Duitsers feitelijk zijn blijven steken in de Russische defensie of slechts gedwongen zijn stil te houden teneinde meer manschappen en voorraden aan te voeren. Verschillende bronnen hier verklaarden, dat het weer geheel in het nadeel van de nazies veranderd, vooral aan het centrale front waar sneeuw en ijs het vervoer bemoeilijken. Het gerucht om een nieuw Brits front om de druk op de Russen te verlichten verdween heden uit de Londense nieuwsbladen. Vernon Barlett, een lid van het Parlement, dat juist uit Rusland terugkeerde, zeide bij een lunch: „Wij durven er bij de Regering niet op aan dringen om tot een actie over te gaan, die zou kunnen leiden tot een volkomen ramp."

Aanduidingen, dat Kuibyshev, een stad op 550 mijl ten Oosten van Moskou en aan de Volga, de nieuwe Sovjet-hoofdstad zou worden, werden verschaft door het nieuws van de aankomst aldaar van een groep Noordamerikaanse correspondenten, die verleden week uit Moskou vertrokken. De eerste berichten uit Kuibyshev maakten geen melding van de aankomst van den Noordamerikaansen Ambassadeur Steinhardt, doch het scheen meest waarschijnlijk, dat hij zich ook daar bevond met op zijn minst een deel van de Sovjet-Regering. De Japanse Ambassadeur Generaal Yoshitugu Tatekawa had reeds zijn aankomst te Kuibyshev gemeld.

Dit alles werd gesteund door de vroegere aanduidingen, dat de Russen, wijl vastbesloten om Moskou te houden tot het einde, ook voorbereidingen treffen voor eventuele verdere weerstand uit bases in het 100.000 vierkante mijlen groot gebied tussen de beneden-Oeralbergen en de Volga.

Dit thema omtrent de Russische weerstand, welke werd beschreven als pas beginnende, werd gedurende de dag in vele kringen herhaald. Bijvoorbeeld verklaarde Alexei Tolstoi, zoon van wijlen Graaf Leo Tolstoi (den beroemden Russischen schrijver), in een artikel „Aan het volk", dat door de radio van Moskou werd omgeroepen: „Wij zullen de Duitsers dwingen onze vernielde woningen en fabrieken weer op te bouwen. Wij wisten, doch de Duitsers zullen Dnjepropetrovsk en andere vernielde steden opnieuw bouwen" (Londen, (AP) 20.10).

JAPAN LAAT JAPANNERS UIT DE V.S. AFHALEN.

Twee Japanse lijnschepen vertrokken naar Noordamerikaanse havens om de Japanse onderdanen terug te brengen, die wensen naar huis terug te keren gezien de spanning tussen Japan en de Verenigde Staten. De „Hikawa Maru" vertrok uit Yokohama naar Seattle en de „Taiyo Maru" vertrok uit Kobe naar Honolulu.

Beide namen Noordamerikaanse passagiers mee, waarvan het merendeel in de Verenigde Staten geboren Japanners. Tokio, (AP) 20.10).

20 JAPANSE DIVISIES IN MANCHUKUO.

Een zegsman van het Chinese leger schatte, dat de Japanners ongeveer 29 divisies hebben opgehoopt in Manchukuo in afwachting van moeilijkheden in Sovjet-Rusland en zeide, dat zich nog 3 of 4 divisies op weg bevonden. Tegelijkertijd zeide de zegsman berichten te hebben ontvangen, dat de Japanners meer manschappen en voorraden zenden naar Frans Indo-China en dat zij marinestrijdkrachten samenbrengen in de Golf van Thailand, in de Camrahnbaai en nabij het Hainaneiland.

De officier zeide, dat tussen de 10.000 en 20.000 Japanse troepen onlangs te Saigon zijn gearriveerd om de 40.000 te versterken, die eerder aldaar aan land waren gezet. Hieraan voegde hij toe, dat het aantal Japanse vliegtuigen te Saigon thans 150 bedraagt (Chungking, (AP) 20.10).

ROOSEVELT ZAL MET HARRIMAN CONFEREREN.

Roosevelt stelde een conferentie vast betreffende de hulp aan Rusland met W. Averell Harriman, hoofd van de Noordamerikaanse missie naar Moskou, en Harry L. Hopkins, Inspecteur van de steunverlenings-operaties.

Oorspronkelijk was Roosevelt van plan met Harriman te confereren na morgen naar Washington te zijn teruggekeerd. Hopkins bracht Zaterdag de nacht door in de woning van Harriman te Arden, New York, en keerde toen terug naar Hyde Park waar hij tijdens het weekeinde de gast was van den President.

Het Witte Huis ontkende niet, dat het voorlopige verslag uit de tweede hand, dat Harriman aan Roosevelt zond door tussenkomst van Hopkins, van voldoende belang was voor de conferentie van vandaag. Door zijn Secretariaat deelde de President aan de journalisten mede, dat zij geen verklaring behoefden te verwachten na de conferentie. Harriman en Hopkins zullen de lunch gebruiken met Roosevelt. Daarna is Harriman van plan naar Washington te vliegen om met de autoriteiten van de Staats-, Oorlogs- en Marine-Departementen te spreken en vervolgens den Regeringsleider morgen weer te bezoeken. Harriman bereikte de Verenigde Staten op Zaterdag per vliegtuig. Er was geen aanduiding, dat de beslissing van den President om Harriman eerder te spreken dan hij eerst van plan was mogelijk zou leiden naar meer snellere stappen om Ruland bij te staan (Hydepark, (AP) 20.10).

PERSCONFERENTIE VAN CORDELL HULL.

Secretaris Cordell Hull karakteriseerde de torpedering van de Noordamerikaanse torpedojager „Kearny" als een nieuw geval in de serie van incidenten, waardoor Hitlers bekende en toegegeven poging om de heerschappij der zeeën alsmede die der wereld te veroveren; wordt aangetoond. Hull zeide bij de persconferentie, dat Hitler allen landen heeft medegedeeld om hun schepen te houden buiten een gebied, dat een groot deel beslaat van de Noord-Atlantische Oceaan op straffe dat deze schepen tot zinken zullen worden gebracht, omdat hij zich voorstelt alle andere naties van de zeeën te verdrijven door vreesaanjaging. Hieraan voegde hij toe, dat indien een dergelijke bangmakerij succes had, Hitler dan misschien zou willen, dat de andere landen zich van de aarde verwijderden (Washington, (AP) 20.10).

NOORDAMERIKANEN ARRIVEREN IN KUIBYSHEV.

Een groep Noordamerikaanse correspondenten, die verleden week uit Moskou vertrok met den Noordamerikaansen Ambassadeur Laurence A. Steinhardt, arriveerde in deze stad aan de rivier Wolga op 550 mijl ten Oosten van de Sovjet-hoofdstad. (Kuibyshev, (AP) 20.10).

NOORSE VRIJMETSELAARS MOETEN RINGEN AFSTAAN.

De Noorse politie eiste, dat de Vrijmetselaars aan de autoriteiten hun maçonnieke ringen zullen afstaan, welke meestal van goud zijn. Men schatte, dat er zich ongeveer 2200 van dergelijke ringen in het land bevinden. De Duitsers stelden tevens de distributie van warme herenbroeken, die nog in het bezit van verkopers en fabrikanten zijn, onder toezicht (Oslo, (AP) 20.10).

3 FRANSE PILOTEN ONTSNAPTEN UIT NOORD-AFRIKA.

Het Vrije Franse Hoofdkwartier maakte bekend, dat 3 Franse piloten onlangs ontsnapten uit Noord-Afrika in 3 Franse gevechtsvliegtuigen. Zij landden op geallieerd gebied en voegden zich bij de Vrije Franse strijdkrachten. (Londen, (AP) 20.10).

Het nieuws van vandaag.

De krantenmensen kunnen vandaag weer eens een nieuw land in de kop zetten. Het is ook al weer te lang geleden, dat ze daar de kans toe kregen. Afghanistan is nu aan de beurt. Afghanistan gaat met de geallieerden mede doen en de Duitsers en Italianen die er zitten, worden eruit gezet. De positie van Afghanistan is vrij safe. Het ligt omsloten door een krans van geallieerde landen, dus voor invasie behoeft men niet te vrezen. Het zou anders voor de Nazies een kluifje zijn, want Afghanistan is de bakermat van de Ariërs. Misschien is het juist omdat er in Afghanistan zuivere Ariërs wonen, dat de Duitsers er zo weinig animo voor hebben gehad. Geen enkele bewoner van dat land vertoont ook maar de geringste overeenkomst met een Duitser, noch in uiterlijk, noch in karakter. Tussen de Ariërs wonen 14.000 Joden en tussen deze zuivere Ariërs en Joden botert het uitnemend. Waarom ook niet? Het land staat allang onder Britse invloeden.

De „Kearny" is veilig ergens binnen gelopen, 11 personen worden nog vermist. Cordell Hull heeft gezegd, dat de V.S. nu niet met woorden of nota's zullen reageren, maar met actie (blz. 3).

Ook de spanning tussen de V.S. en Japan neemt toe. De Japanners trekken reeds weg uit de V.S. (blz. 1).

In Panama is de wet van enkele weken terug herroepen, zodat thans schepen, die in Panama geregistreerd zijn en aan buitenlanders toebehoren, toch bewapend mogen worden. Bovendien is de Duitse attaché in Panama als persona non grata verklaard (blz. 3).

De oorlog aan het Oostelijk front is stabiel in het Noorden. Volgens Londen zijn de Duitsers bij Murmansk teruggeslagen. Bij Moskou komen de Duitsers vooruit, doch zijn tussen Mozhaisk en Moskou tot stand gebracht. Wel schijnt het, dat de Russen Kalinin hebben. Als nieuwe hoofdstad wordt Kuibyshev genoemd. Deze stad heet ook wel Samara, ligt aan de Wolga, heeft veel industrie en spoorlijnen, plm. 390.000 inwoners. Even ten Noorden ervan zijn olievelden. In het Zuiden gaat de aanval voort in de richting van Rostov. De stad Stalin schijnt veroverd te zijn.

In Nederland heeft de rede van H.M. over de imperiale gedachte veel indruk gemaakt. Over de onmenselijke martelingen schrijft een stuk op blz. 4.

Curaçaos zeeman getorpedeerd

Relaas van geredden drenkeling.

Overall zakt machinist over de voeten, veel water heeft hij binnen - als hij besluit „zich te laten zakken" komt een kameraad te hulp.

Bij het in de sloepen gaan onder een regen van granaten, worden enkelen in de machine-kamer vergeten!

Een van de vele zeelieden, die Curaçao steeds aandoen, schreef onderstaand aangrijpend artikel voor „Dagblad Amigoe di Curaçao" over zijn reis naar Engeland. In overleg met den schrijver zijn namen verzwegen of door een letter voorgesteld, die niet de beginletter van het verzwegen woord is. Ook de data zijn veranderd, teneinde algehele geheimhouding te betrachten.

Op 14 Juli 1940, ± 23 uur vertrokken wij uit Curaçao met bestemming Lands End met een bemanning van kapitein, drie stuurlui, 5 machinisten en een marconist.

Van Curaçao werd koers gezet naar Port of Spain (om aldaar van crew te verwisselen), waar wij 17 Juli arriveerden en ten anker gingen. Op 18 Juli is de nieuwe crew aan boord gekomen en de oude afgestapt. Ook hadden wij hier nog zoetwater bij te laden. Op 18 Juli om ± 20 uur werd de reis voortgezet. We hadden een schitterende reis tot 7 Augustus om ± 14 uur. De stemming en de omgang met elkaar was, zoals die behoorde te zijn en een ieder begreep, dat er elk ogenblik iets ernstigs kon gebeuren.

Hiervoor hadden wij dan ook de nodige voorzorgen genomen, zover dat ons persoonlijk mogelijk was. We hadden elk onze waarde-papieren en waardevolle voorwerpen in een tas gereed liggen en ook lagen onze zwemvesten zo voor het grijpen. Ook was er in elke hut een groot vlijmscherp mes aanwezig. Verder hingen boven in de machinekamer nog 3 extra zwemvesten en waren er buiten de reddingsboten nog 2 reddingsvlotten aanwezig, 1 bij de brug en 1 op het achterschip. De reddingsboten waren al buitenboord gedraaid.

Op 7 Augustus achtte de 1ste machinist het nodig, dat er steeds 2 machinisten op wacht waren als veiligheidsmaatregel. Dus werden de wachten verdeeld als volgt: van 12 tot 6 de 3e machinist met den vierden en van 6 tot 12 de 2e machinist met den 5en machinist.

„Volle kracht achteruit".

Om ongeveer 14 uur die dag hoorde ik een slag alsof er een deur hard werd dicht gesmeten, later gevolgd door een tweede, maar wat harder, even hierna werd de telegraaf op vol achteruit gezet, welke order direct en in goede orde werd uitgevoerd. Hierna hoorden we steeds meer knallen en volgden ze ook korter op elkaar. We waren toen in de veronderstelling, dat we door een vliegtuig werden aangevallen.

Na enige tijd achteruit te hebben gedraaid zonder enig verder order te hebben ontvangen, is de 4e machinist naar boven gegaan om te kijken, wat er aan de hand was.

De eerste dode.

Hij keerde even later terug met de mededeling, dat hij niet precies wist, wat er allemaal gaande was, maar hij had boven geen mens anders gezien dan den 2en machinist, die waarschijnlijk dood in een grote plas bloed achter in de bakboord-dienstgang lag, en verder dat onze verblijven geheel waren stuk geschoten.

We draaiden nog steeds volle kracht achteruit en we werden nog steeds beschoten. Direct daarop ben ik naar boven gegaan, gevolgd door den olieman, stoker en dagman: in de top gekomen vroegen de olieman en dagman of ze weg mochten gaan, naar dek om te zien hoe het er bij stond. Deze twee mensen zijn toen door de topluiken van de machinekamer naar het sloependek gegaan.

De dagman had een van de drie zwemvesten, die bovenin de machinekamer hingen, meegenomen; de olieman niet, dezen heb ik dan ook niet meer teruggezien, want hij is verdronken bij het in de boot gaan.

Alles kapot geschoten.

Ik ben toen vanuit de machinekamer naar mijn hut gegaan met de bedoeling te proberen om nog iets van mijn papieren of zo iets te redden. Toen ik echter de deur van mijn hut had geopend, zag ik pas in hoe erg de toestand was, waarin we verkeerden. Er was nl. niets meer heel van alles wat er in mijn hut aanwezig was, Ik durfde deze rommel niet binnen te gaan daar ik bang was op de een of andere manier te worden raak geschoten, dus ging ik weer terug naar de machinekamer.

Ik zag toen den kapitein nog op het dek staan met zijn gezicht naar bakboord, dus dacht toen weer, dat het toch misschien zo erg niet was. Ook zag ik den 2en machinist dood in de gang liggen. Toen ik terugkwam in de top, stond daar nog de stoker, die, na dat we ons ieder van een zwemvest hadden voorzien, met mij terug naar beneden ging en weer gewoon aan zijn werk begon.

Orders bleven uit.

We wisten dus nog steeds niet wat er precies gebeurde. Ik vertelde toen den vierden machinist wat ik gezien had en we besloten om nog maar een tijdje te blijven draaien en gingen dus gewoon door met ons werk. Natuurlijk hielden wij vooral de bilges [onderkant van het schip] in het oog en in plaats dat we door de machinekamer liepen, kropen we nu. Daar we

echter geen mens meer te horen of te zien kregen en daar ook geen orders kwamen en we niets anders dan grote knallen hoorden. besloten we om de zaak maar te stoppen. wat we dan ook deden. Maar alles stond goed en wel stil of ik durfde het niet langer aan. want ik wist immers nog steeds niet wat er aan de hand was en we hadden gestopt zonder order. wijl de telegraaf nog op „volle kracht achteruit" stond.

We besloten toen om de zaak maar weer te starten. daar ons vorig besluit wel een beetje te veel gewaagd was geweest. Dus werd alles weer aan de gang gebracht. We werden nog steeds hetzelfde gewaar: dus voor ons was er nog niets veranderd in de toestand.

Toen we echter weer een tijdje aan het draaien waren. we stonden toen juist in de sluis tussen de ketels. kwam er plotseling met veel lawaai zoveel rommel naar beneden. juist onder de luchtkoker. dat we er alle drie van schrokken. Er waren reeds eerder stukken hout. glas en ijzer enz.. naar beneden komen vallen. maar het was niets bij dit laatste vergeleken.

Vluchten. orders of niet!!

Toen het lawaai wat over was. stopten we zonder dat we ergens over hadden gepraat de machines en voor de rest niets en renden zo vlug mogelijk naar boven. daar ik een zwemvest om had en liever niet door de bakboorddienstgang wilde gaan. ging ik alleen door de topluiken van de machinekamer naar het sloependek. De andere twee personen namen de gewone weg door de dienstgang. Toen ik op het sloepdek was of liever gezegd op de top van de machinekamer, bleek dat dit laatste geheel was omspannen met zeildoek voor „black out" dus zat ik gevangen. Ik heb toen met veel moeite een gat in dit zeildoek gemaakt en ben daardoor gekropen op de stuurboordzijde van het schip.

Ik heb mij toen plat op mijn buik liggende en mij zo voortbewegende naar de stuurboordzijde van het schip begeven naar de plaats waar de stuurboordreddingsboot moest zijn. **Toen ik er echter kwam, bleek, dat er van heel de reddingsboot noch van de mensen iets te zien was. Ik kreeg hier de indruk, dat deze boot was gezonken of zo.** Ik ben. mij weer op mijn buik voortbewegende. naar het poopdek [achterkant van een schip] gegaan mij zoveel mogelijk schuilhoudend achter de lading. doch bij de railing gekomen bleek, dat ik hier met mijn zwemvest om niet door kon. Dus moest ik hier overklimmen. wat natuurlijk niet aan te bevelen was. daar we nog steeds heftig werden beschoten.

Toen ik dan op het poopdek kwam. waren hier ook de 4e machinist en stoker. die achter het reddingsvlot lagen. Ik heb mij toen bij hen gevoegd.

Eerst toen zag ik aan bakboordzijde een duikboot met een kanon op ons gericht.

We hebben toen. nadat we eerst de touwen. waarmede het vast zat. doorgesneden te hebben. geprobeerd het vlot af te duwen. wat ons. hoe wij ook duwden. niet gelukte. Het gelukte ons zelfs niet er beweging in te krijgen (het vlot woog ± 1000 kg.). Dus stopten we hier maar mede en bleven maar liggen afwachten **en onderwijl floten de granaten over ons heen.** Ze hadden ons waarschijnlijk gezien en risqueerden niets: dus begonnen zij op ons te schieten.

Even later zag ik. dat de duikboot via het achterschip van bakboord naar stuurboordzijde voer. In het korte ogenblik. dat de duikboot achter het stuurhuis was. ben ik voorlangs naar het achterdek gegaan aan bakboordzijde. Ik ben toen in het stuurhuis achter de roerkoning [bepaald gedeelte van het roer bestaande uit een zwaar blok ijzer] gaan liggen met de gedachte: hier schieten ze nooit. daar dus lig ik veilig. Even later kwam hier ook de stoker. Ik kon nu vanuit mijn schuilplaats precies de duikboot gade slaan. Die was inmiddels weer met de beschieting begonnen. nu aan stuurboordzijde. Na een hele tijd in het stuurhuis gelegen te hebben. voegde de vierde machinist zich weer bij ons en zijn we op het achterdek gaan staan. We hebben toen nogmaals geprobeerd. of we beweging in het vlot konden krijgen. maar het lukte niet. Verder bleek ook. dat er van de bakboordreddingsboot niets meer was te zien. dus waren we in de veronderstelling de 3 overlevenden van het schip te zijn op dat ogenblik.

Schip brandt.

Het schip in de „midscheeps" in brand en de wind was van voor naar achter zodat onze toestand zeer hachelijk werd.

Daar er dikke rookwolken door de gangen naar het achterdek kwamen en wij bijna niet konden ademhalen, deed de 4e machinist het voorstel om overboord te springen. „Wat dan?" vroegen wij. Het antwoord was: „Die mof is misschien wel geen echte mof, maar nog een beetje mens" Het voorstel van mij om te wachten tot het schip zou zinken en dan te proberen op het vlot te blijven. werd direct verworpen. daar dit wel een beetje al te gevaarlijk was. **Onze enige kans op redding was dus onze vijandelijke duikboot, maar om die te bereiken!** Wij hadden net zoveel kans indien hij ons zag op een beschieting als om opgepikt te worden. maar op geluk af werd besloten overboord te springen. wat wij dan ook deden.

Kameraadschap.

Toen wij alle drie in het water lagen. zeide ik den 4en machinist. dat ik maar zou proberen om bij het roer te komen. Hij vroeg waarom. Ik zei hem, dat ik niet kon zwemmen. dus maar op mijn zwemvest moest vertrouwen: Hij schrok toch wel wat. Zo goed en kwaad het ging. kwamen we in de buurt van de duikboot.

Daar ik veel water had binnengekregen, mijn overall naar beneden om mijn benen gezakt was en ik het zeer benauwd had. besloot ik om mij naar te laten zaken.

Ik riep dit aan den 4en machinist. en deze kwam direct bij mij zwemmen en mij wat moed inpersen. Hij zeide o.a. wij verdrinken nooit. houd vol.

Ik moet hem nog steeds om zijn moed en durf van die dag bewonderen. Het bleek werkelijk even later. dat het een kerel was.

Toen zeide ik. dat ik dan zou roepen en zwaaien. waartegen hij ook behoorlijk protesteerde en mij dit ook kenbaar maakte door mij een flinke klap op mijn gezicht te geven.

Nazieduikboot pikt drenkelingen op.

Maar ondanks dit alles zette ik mijn mond open en schreeuwde zo hard ik kon en zwaaide tevens met een arm. Direct hierop kwam de duikboot op ons af. Toen zij op ongeveer 15 tot 20 meter van ons af was, wierpen ze ons een boei toe. die de vierde machinist kon grijpen. Hij zwom er direct mede naar mij toe en gaf haar aan mij over. Toen ik dat ding eenmaal vast had, was alles voor mij klaar en liet ik mij aan boord trekken. Even later stond ik dan ook aan boord. Daar ik moeilijk lopen kon, want al wat ik aan kleren aan had. was aan flarden en hing op mijn voeten. en ook door de koude, ondersteunden 2 matrozen mij en brachten mij naar den commandant. die mij direct gerust stelde en zeide. dat mij niets zou overkomen en maar naar beneden moest gaan. dan kreeg ik droge kleren.

Deze Nazies bleken mensen. hielpen. gaven borrels en kleren.

Vijandelijke duikboot brengt drenkelingen naar eigen sloep

Beneden aangekomen werd ik direct onder handen genomen door 2 matrozen. die onder toezicht van een officier mij warm begonnen te wrijven en mij een paar borrels gaven net zo lang tot ik weer wat was bijgetrokken. Onderwijl waren ook de andere 2 personen beneden gekomen. Ook zij werden behandeld. De officier. die hierop het toezicht had. is niet één ogenblik weg geweest.

Toen we weer wat op ons verhaal waren, vroegen ze ons of de naam van ons schip X was; op ons antwoord van neen, vroegen ze welke naam het schip had. Toen ik antwoordde. dat het de Y was. kwam er een met een vel papier en vroeg of het zo dan goed was. Het bleek nu. dat ze de naam Z hadden opgeschreven. en ik antwoordde dat ze het verkeerd hadden verstaan. Mij werd gevraagd de naam Y te spellen. doch ze konden mij blijkbaar niet volgen. want ze vroegen toen de naam op te schrijven. Ik was echter niet in staat alleen te schrijven. Ze moesten mijn hand vast houden en zo schreef ik toen de naam Y op. Verder stelden ze mij de vragen. hoe groot het schip was en wat wij waren aan boord, of ik honger had of nog zin in een borrel enz.

Ondertussen waren ze ook met kleren aan komen dragen en ik kreeg een passend stel heel mooi ondergoed. Verder minder goed passend een broek en een buis, een paar wollen sokken en ook hadden ze nog een schoen bijgezocht, want één had ik er maar overgehouden. Het was nu wel een hoge en een lage, maar ik was aangekleed en dat was het voornaamste.

Even later werden we boven bij den commandant geroepen. Dus gingen wij naar boven. Onderweg werd mij door verschillende matrozen nog een volle fles wijn en sigaretten toegestopt. Verder kwam een matroos met onze natte kleren. of liever vodden. en mijn schoenen. achterna dragen.

Boven op het dek gekomen zag ik. dat onze reddingsboten beide langszij kwamen en werd ons gezegd. dat we over konden stappen. wat wij deden na eerst de moffen-bemanning bedankt te hebben voor onze redding. Bij het overstappen werden wij op alle manieren geholpen en werd alles tot pakjes sigaretten toe in de boten gegooid. Er werd ons niets onthouden.

Op een vraag van de mensen uit de boten om verband. werden er direct verschillende pakjes verband toegeworpen. Nadat we alle drie waren overgestapt en we van het nodige waren voorzien. roeiden we weg in de richting van Lands End.

Van de reddingsboten bleek. dat er 2 mensen werden vermist nl. den 2en machinist en den olieman van de wacht 12 — 16. De 2e stuurman bleek zwaar te zijn gewond in een zijner dijbenen en de kapitein licht gewond aan zijn hand.

Verder waren ze allen ongedeerd. Daar wij alle drie in dezelfde boot waren overgestapt, waren er in die boot een paar mensen te veel. Er werd besloten. dat ik over zou stappen met nog een persoon in de andere boot. hetgeen even later ook gebeurde.

Ik was door een onhandige manoeuvre van den roerganger der eerste boot weer klets nat geworden. dus gevoelde ik mij niet erg fit.

Nadat we nu de mast en de zeilen hadden opgetuigd. werd het wat gemakkelijker, want we behoefden niet meer te roeien. dus konden we wat rusten en uitkijken of er misschien ook schepen kwamen opdagen.

Engelse torpedojagers in zicht.

Het kan misschien 2 uur later geweest zijn. toen we twee schepen in het zicht kregen. welker bemanning ons vrij vlug ontdekte en op ons afkwam. Het bleken 2 Engelse torpedojagers te zijn, die ons zo vlug mogelijk aan boord haalden. Hier aan boord stond direct iedereen klaar om te helpen.

De kapitein. 2e stuurman en ik werden bij den dokter gebracht en even later lag ik heerlijk weer in droge kleren gestoken onder de nodige jassen en dekens in de machinisten-messroom te rusten na eerst natuurlijk de nodige borrels te hebben gedronken.

Toen ik wat was uitgerust, ben ik verhuisd naar een andere afdeling. waar ook de 1e en 3e stuurman. 4e en 5e machinist en de marconist waren ondergebracht. De commandant van dit schip gaf zo gauw hij hoorde, wat er was gebeurd en waar. order voor meer snelheid. zodat we even later met een snelheid van 35 mijl op jacht gingen naar de duikboot.

De eerste nacht hier aan boord, sliep ik weinig. Ten eerste omdat ik in een hangmat lag en ten tweede had ik veel last van het water. dat ik had binnengekregen. De volgende morgen pikten ze weer een paar boten op. Deze waren afkomstig van een schip, dat nog voor de helft boven water uitstak. Dit wrak werd door de bemanning van de torpedojager verder in de grond geschoten. Van dit schip werden 2 marconisten vermist. **Er waren nu in totaal 115 schipbreukelingen aan boord van 5 verschillende schepen.** In de loop van de dag, dus 8 Augustus, kwamen er steeds meer torpedojagers, zodat er 's avonds 14 aan de jacht op de duikboot deel namen. De boot. waar wij op waren. is 's nachts teruggestoomd om eerst de schipbreukelingen aan de wal te zetten, zodat wij 's morgens om ± 5 uur te A binnen liepen.

Nederlandse Consul voorziet in alles.

Hier was alles in orde. We kwamen eerst in een douane-loods terecht, waar we werden opgewacht door damescomité's. die ons koffie. cake. sokken. dassen en andere kleren geven. Verder stonden er 4 ambulances te wachten om de gewonden (er waren er maar 2 gelukkig) te vervoeren. Ook was daar de Nederlandse consul. die voor ons verder uitstekend zorgde. Nadat hier ook nog onze papieren waren in orde gemaakt. bracht de consul ons naar een hotel, zeker een van de beste hotels van A. We hadden het daar ook zeer goed. Ik liep nu weer in mijn moffenkleren rond. want bij het van boord gaan had ik weer verwisseld. Ik kreeg toen pas in de gaten. dat alles wat ik aanhad. doortrokken was met gasolie. dus stonk ik geweldig en durfde niet zo in de messhall. Dit was niet erg. werd er beweerd en ik kon gerust gaan zitten eten. dus deden we maar gewoon. en trok ik me nergens wat van aan.

De andere morgen kwamen ze van het kantoor eens polshoogte nemen. hoe wij er uitzagen enz. De consul drong er toen op aan, dat ze mij zo gauw mogelijk van andere kleren moesten voorzien, want dat ik zo niet langer kon blijven lopen.

CURACAO

FEEST OP PIETERMAAI.

De „Liga Eucaristica di Pietermaai", die thans 20 jaar bestaat, zal een receptie houden op Zondag 26 October as. om 11 uur in het gebouw van de „Centro Social Catolico" aan de Pietermaaiweg No. 10.

Voor het mooie en uitgewerkte programma, zie de kerklijst van Vrijdag jl.

NIEUWE ISLA-TELEFOONGIDS.

Verschenen is de 8e Isla-telefoongids, die wordt aangeboden door de Shell Golf Club. De gids ziet er keurig uit en bestrijkt de telefoon-abonnees in Emmastad, Julianadorp, Bullenbaai en Caracasbaai. De naam Isla-gids is dus wel benepen voor zulk een uitvoerig terrein. Vooral de indeling in twee kleuren papier is erg practisch.

PRIJSOPDRIJVING EN HAMSTEREN.

Aan de memorie van toelichting van de „Landsverordening tot bekrachtiging van de regeling vervat in het besluit van den Gouverneur van Curaçao van de 14de Mei 1940 P.B. 1940 no. 44). houdende regelen teneinde het opdrijven van prijzen en goederen en diensten. alsmede het hamsteren van goederen, ingeval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden te voorkomen, zoals deze is gewijzigd en verbeterd bij het besluit van de 30ste Juli 1940 (P.B. 1940 no. 91)". ontlenen wij het volgende:

De regeling vervat in het bij dit ontwerp ter bekrachtiging aangeboden „Prijsopdrijvings- en hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. 44) zoals gewijzigd bij besluit van de 30ste Juli 1940 (P.B. 1940 No. 91). beoogt te voorkomen dat in tijden waarin de vrees kan post vatten dat de geregelde aanvoer van goederen stagnatie zou kunnen ondervinden. of dat onder omstandigheden waaronder zulks ook werkelijk geschiedt, toestanden worden geschapen die een bedreiging vormen voor de normale goederen distributie en het normale handelsverkeer.

Reeds enkele malen is het in het gebiedsdeel voorgekomen dat op geruchten van prijsstijging op de internationale markt en tijdelijke schaarste ten gevolge van de hapering in de aanvoer van de zijde van de handel werd gereageerd door de prijzen nodeloos krachtig te verhogen of wat ten minste even erg kan zijn door de voorraden vast te houden. Het behoeft geen betoog dat zulks onder het publiek een gevoel van onrust en een stemming van ontevredenheid verwekt die zeker in deze tijden vermeden moet worden, afgezien van de economische moeilijkheden welke onstaan wanneer door het publiek wordt gereageerd op een wijze waardoor de reeds dreigende schaarste wordt gestimuleerd wanneer de aanwezige voorraad wordt vastgehouden of door enkele opgekocht.

Het doel van de voorliggende regeling is front te maken tegen deze gebeurtenissen en wordt door een drietal maatregelen bereikt.

In artikel 2 en 3 wordt den Gouverneur de bevoegdheid verleend om de prijzen te bepalen boven welke bepaalde door hem aangewezen goederen (daarmede bedoeld roerende goederen) niet mogen worden verkocht of verhuurd, of ten verkoop of te huur worden aangeboden; zulks geldt ook voor de prijzen waarvoor diensten worden verricht of aangeboden.

In artikel 4 wordt ten aanzien van dezelfde objecten der bepalingen van art. 2 en 3 iedere prijsopdrijving verboden; wat onder deze term wordt verstaan wordt niet nader omschreven; haar betekenis staat voldoende vast; slechts van de omstandigheden kan afhangen of er van prijsopdrijving sprake kan zijn. Dit staat ter beoordeling in de eerste plaats van de instanties die geroepen zijn onverwijld in te grijpen teneinde de ontwrichtende gevolgen daarvan te keren. Artikel 5 noemt de instanties en de maatregelen die hen ten dienste staan nl. in bezitneming van voorraden, van personen of ondernemingen, die verdacht worden zich schuldig te maken aan overtreding der prijsbepalingen aan prijsopdrijving of aan weigering van verkoop van goederen. De in bezit genomen goederen, waarvoor een schadeloosstelling betaald moet worden door het Gouvernement (art. 6) zijn bestemd om gedistribueerd te worden onder de bevolking; hetgeen rechtstreeks of middellijk kan geschieden.

Het spreekt vanzelf dat van de handeling der betrokken instanties beroep mogelijk is op den Gouverneur; implicite blijkt de controlerende bevoegdheid van den Gouverneur uit het bepaalde in art. 5 lid 3 en 4.

Tenslotte staat te allen tijde de weg naar den rechter open indien twijfel bestaat inhoeverre van prijsopdrijving of vasthouding van goederen sprake is geweest.

Eindelijk rest nog een maatregel vastgelegd in art. 7, het algemeen z.g. hamsterverbod, hetwelk beoogt te voorkomen dat bij schaarste van goederen enkelen door grote hoeveelheden in voorraad te hebben, minder fortuinlijken leden der gemeenschap de gelegenheid ontnemen zich op normale wijze van het nodige te voorzien. De geoorloofde bevoorrading van door den Gouverneur aan te wijzen soort van goederen voor niet handeldrijvende in de betrokken goederen staat gelijk met de voorraad die men gedurende een maand pleegt te gebruiken (vóór de wijziging bij besluit van 31 Juli was de termijn één week). Lid 3 en 5 van het artikel maken het mogelijk de regeling op soepele wijze te handhaven. Behalve de sanctie genoemd in artikel 5 bevat het besluit de gebruikelijke strafbepalingen en andere regelingen ter handhaving van de diverse gebods- en verbodsbepalingen.

Het meergenoemd besluit P.B. 1940 No. 91 bevat bovendien enige verbeteringen van druk- en zetfouten.



Politiek en Oorlog.

AFGHANISTAN TREEDT IN HET GEALLIEERDE KAMP.

Duitsers en Italianen uitgezet.

Geallieerde diplomatieke bronnen verklaarden, dat de beslissing van Afghanistan van gisteren om alle Duitsers en Italianen uit te zetten hun verovering heeft betekend in de aanval der Britse en Russische geallieerden. De Afghaanse actie sloot de laatst overblijvende opening van een 2000 mijl lang politiek en militair front. Uit Kabul, de hoofdstad van Afghanistan wordt gemeld, dat Koning Mohammed Zahir Sjah het Britse aanbod aanvaardde om den 200 Duitsers en Italianen een vrijgeleide te verschaffen naar huis over Indië, Irak of Turkije en de Afghaanse Ambassade te Teheran bevestigde, dat er geen andere weg is voor de asburgers om het land te verlaten dan door geallieerd gebied.

Afghanistan is omringd door Brits Indië, de Sovjet-Unie en Iran, dat thans onder geallieerd toezicht staat. Geallieerde bronnen alhier ontkennen, dat Afghanistan in de naaste toekomst zal worden bezet door geallieerde troepen. De Britten zeiden, dat Afghanistan de goede bedoelingen heeft getoond 3 maanden na de eerste geallieerde waarschuwing. Volgens kringen van de Brits-Indische politieke agent, welke toezicht houdt op de Britse activiteiten in Afghanistan vallen 141 Duitse familiehoofden aldaar met 51 afkomelingen en 17 Italiaanse familiehoofden met 26 afkomelingen onder de opdracht tot uitzetting. Onder de Duitsers behoren wegen-, electro- en radio-technici, onderwijzers, doktoren, tandartsen en handelsagenten. (Teheran, (AP) 20.10).

ITALIE WIL AFGHANEN TERUGBEZORGEN.

Italië berichtte officieel te hebben besloten onderdanen van Afghanistan terug te zullen bezorgen, indien de Regering van Kabul hun vrijgeleide garandeert. (Rome, (AP) 20.10).

ARMENEN ZULLEN MET GEALLIEERDEN VECHTEN

Een Armeense gemeente van 150.000 personen in Syrië en Libanon deelde aan de Syrische Regering mede, dat zij een Liga heeft georganiseerd om tegen Duitsland te strijden aan de zijde van de Russen en de geallieerden (Damascus, (AP) 20.10).

ROOSEVELT CONFEREERDE MET HARRIMAN.

W. Averell Harriman berichtte aan Roosevelt, dat hij een groot vertrouwen heeft in de Russische situatie.

Harriman, hoofd van de Noordamerikaanse missie naar Moskou voor besprekingen betreffende de hulp aan Rusland, confereerde ongeveer 3 uren lang met Roosevelt en Harry L. Hopkins, opzichter van de steunverlening. Daarna vloog hij naar Washington om te spreken met de autoriteiten van de Staats-, Oorlogs- en Marine-Departementen. Vóór zijn vertrek deelde hij aan verslaggevers mede: „Ik vertelde, dat ik een groot vertrouwen in de toestand heb. Hij (de Presiden) zal mij morgen weer ontvangen en ik zou morgen iets te zeggen kunnen hebben in Washington" (Hydepark, (AP) 20.10).

DUITSERS GEWAARSCHUWD VOOR AMERIKAANSE VLIEGTUIGEN.

De „Frankfurter Zeitung" waarschuwde den Duitsers, dat zij nog veel meer Noordamerikaanse vliegtuigen en bommen boven Duitsland kunnen verwachten vóór het einde van de oorlog. Het blad zeide echter, dat dit de uitslag van het conflict niet zal beïnvloeden. Gezegd werd, dat het feit bleef, dat geen enkele vijand het continent kan invaderen en dat intussen Duitsland de laatste verpletterende slag aan Groot-Britannië zou toebrengen. (Berlijn, (AP) 20.10).

LANGS HET GEHELE FRONT VALLEN DE NAZIES AAN.

De aslegers werden hedenavond beschreven als slaande in Oostelijke richting naar Charkov en Rostov om de gevechten snel te brengen naar de nieuwe Russische defensie diep in het Donetz-bekken, waar naar verwachting de Russische strijdkrachten zullen worden versterkt door troepen uit het Oosten. Een militaire commentator zeide, dat het Hoofdcommando een grote nieuwe omsingeling gereed had om de Russische poging tegen te gaan de belangrijke oorlogsindustrieën langs de Donetz te bewaken. Zover voegde de commentator er aan toe, dat de zich terugtrekkende Rode legers zo nauw werden gevolgd, dat zij niet in staat waren een hete achtervolging op touw te zetten van Budenny's vluchtende strijdkrachten. Het commentaar van de „Dienst aus Deutschland" zeide, dat de campagne gemakkelijk zou blijken zodra de Duitsers Rostov zouden bereiken, dat slechts 30 luchtmijlen ten Oosten ligt van het veroverde Taganrog.

De militaire commentators beschouwden de val van Taganrog, welke gedurende het weekeinde door het Hoofdcommando werd bekend gemaakt, als aan de Duitsers een effectieve greep verschaffende op de verschepingen uit Ruslands Caucasissche haven Batum.

Eerder werd gezegd, dat de Russen de druk verlichten op hun spoorlijnen door van Batum naar Taganrog over zee te verschepen en dan per trein naar Moskou te vervoeren. Thans werd erop gewezen, dat de waterroute afgesneden is behalve voor het Zuidelijk deel van Batum naar Novorossisk en de rest van de spoorlijn is binnen een kort bereik van de bommenwerpers.

Er zijn aanduidingen, dat de Duitsers spoedig de val van Charkov verwachten in het hart van de Donetzvallei. Buitenlandse correspondenten ontvingen Duitse geschriften, waarin de belangrijkheid van de stad van 834.000 inwoners wordt aangeduid. De Duitsers zeiden, dat het een metaal en handelscentrum is met fabrieken voor landbouwwerktuigen, trucks, tanks, fietsen, motorfietsen, automobielen en locomotieven. Langs het gehele Oostelijk front zouden de Duitse strijdkrachten de voordelen volgen, welke gewonnen zijn bij beslissende gevechten van kort geleden: de omsingelingen bij Vyazma, Bryansk en ten Noorden van de Zee van Azov.

Militaire berichten zeiden, dat er veel modder, regen en sneeuw is aan het front, doch een zegsman zeide, dat de gemechaniseerde strijdkrachten niet zijn tot staan gebracht. De berichten van de Parijse radio, dat Moskou geheel omsingeld is, konden hier niet worden bevestigd, doch de Duitsers gingen voort te hameren op Moskou's verdedigingssysteem. De „Dienst aus Deutschland" merkte op, dat in de Duitse militaire berichten de beschrijvingen van het optrekken tegen sterk gefortificeerde linies zo herhaaldelijk voorkomen, dat de conclusie schijnt gegaranderd te zijn, dat de gevechten binnen Moskou's geforfiticeerde zones bedoeld worden. De „Dienst" beschreef het beleg van Leningrad als een „van kracht besparen", doch zeide, dat elk ogenblik het Hoofdcommando kan kiezen, dat de vuist rond de stad aan de Finse Golf kan worden gesloten.

De „Dienst" zeide verder: „Een haastige prestige aanval op deze stad, waarvan elke kelder misschien geladen is met explosieven, zou thans ongerechtvaardigde offers vereisen. Leningrads uur zal even zeker slaan als dat van Kiev of Odessa." Gezegd werd, dat herhaalde pogingen van het Rode leger om uit te breken van de belegerde stad, zijn verpletterd met intens artillerievuur.

Eveneens zijn de pogingen om troepen aan land te zetten van transportschuiten op zee afgeslagen. Militaire berichten zeiden, dat Duitse vliegtuigen ver in het Noorden een Russisch koopvaardijschip hebben verminkt, dat gisteren ver naar buiten op de Noordelijke IJszee werd aangetroffen. Gezaghebbende bronnen lieten doorschemeren, dat de Russische Zwarte Zeevloot ook snel afneemt en dat onthullingen over haar toestand spoedig zouden kunnen worden gedaan (Berlijn, (AP) 20.10).

PANAMA KEURT BEWAPENING KOOPVAARDIJSCHEPEN GOED.

Het kabinet maakte officieel de goedkeuring bekend voor het bewapenen van koopvaardijschepen onder Panamese registratie. De bekendmaking zeide, dat de aanvallen door de Duitsers op schepen onder Panamese vlag een ernstige schending vormen op de rechten van het land (Panama, (AP) 20.10).

DUITSE ATTACHE IN PANAMA VERKLAARD TOT PERSONA NON GRATA.

De Regering verklaarde Erik Cerjack-Boyna, den burgerlijken attaché van de Duitse legatie, tot persona non grata. De Regeringsverklaring zeide, dat Cerjack-Boyna misbruik had gemaakt van de voorrechten zijner diplomatieke positie om zich bezig te houden met politieke activiteiten welke strijdig zijn met de belangen van Panama en welke direct invloed hebben op de veiligheid van de Amerika's in hun plannen voor de continentale defensie. Cerjack-Boyna's echtgenote is lid van een Panamese familie. (Panama, (AP) 20.10).

NACHTVERBOD IN NANTES INGESTELD.

De nazie-autoriteiten stelden het verbod, dat na 19 uur in het belangrijke Nantes-gebied in bezet Frankrijk alle openbare gelegenheden moeten worden gesloten en de straten moeten worden ontruimd, tengevolge van de moord op Generaal Holtz, de Duitse Commandant van de streek, door 2 mannen, die wisten te ontsnappen. Het nachtverbod om 19 uur vervang het ingaan daarvan om 21 uur nadat een Duitse garage was afgebrand. Een poging van sabotage van de spoorlijn tussen Nantes en de badplaats aan de zee Le Croisic werd ook gemeld. Gezegd werd, dat Pierre Pucheu, de Vichy-Minister van Binnenlandse Zaken, die zich thans in Parijs bevindt, ogenblikkelijk opdracht gaf voor een Frans onderzoek naar de beschieting van Holtz. De Franse en Duitse politie begonnen intussen met een systematische opsporing van verdachten in het gebied rond Nantes. Duitse bronnen waarschuwden, dat de moord van Holtz ernstige gevolgen zou kunnen hebben (Vichy, (AP) 20.10)

WEYGAND TERUG NAAR AFRIKA.

Generaal Maxime Weygand, Opperbevelhebber van de Franse troepen in Afrika vertrok per vliegtuig uit Vichy om zijn post wederom op te vatten (Vichy, (AP) 20.10).

BRITSE VLIEGTUIGEN BOEKTEN NIEUWE SUCCESSEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat een succesvolle tocht hedenmorgen door vliegtuigen van de Raf werd uitgevoerd over het bezette Franse gebied, waarbij een ammunitietrein ontsprongen, de locomotief in brand werd gezet en de kolenwagen en 2 vrachtwagens werden beschadigd.

Verder werd een groep schuiten nabij Calais aangevallen. Een ontploffing werd veroorzaakt aan boord van een patrouille-vaartuig. Een groep Duitse vliegtuigen op de grond werd met machinegeweervuur beschoten nadat een vijandelijk troepenconvooi door de vliegtuigen werd aangevallen waarbij deze doken tot een hoogte van 50 voet. De terugkerende piloten verklaarden een hoog percentage van ongevallen onder de troepen veroorzaakt te hebben.

Blenheim-bommenwerpers geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen bombardeerden nog een vijandelijk vooraadschip nabij de Nederlandse kust. (Londen, (AP) 20.10).

ARGENTIJNSE CONGRESLEDEN ARRIVEREN IN NEW YORK.

Het lijnschip „Brazil" met de delegatie van het Argentijnse delegatie arriveerde hedenmorgen te New York. Onder de Argentijnse Afgevaardigden bevindt zich Raul Damonte Taborda, die de hoop uitsprak met Martin Dies, Voorzitter van het Noordamerikaanse Comité voor vijandige activiteiten, een onderhoud te zullen hebben. Taborda zeide, dat het Dies-Comité vele inlichtingen had gezonden aan het Argentijnse Comité, doch dat dit het Dies-Comité nog nooit inlichtingen had verstrekt, zodat hij hoopte bij de besprekingen in staat te zullen zijn der Amerikaanse groep de inlichtingen te verschaffen welke het nodig zou kunnen hebben. (New York, (AP) 20.10).

VERKLARINGEN VAN WALTHER FUNK.

Duitslands Minister van Economische Zaken en President van de Reichsbank Dr. Walther Funk verklaarde bij een toespraak, dat Duitsland reeds begonnen is Ruslands economische bronnen te gebruiken en voorspelde de handel met de Amerikaanse landen na de oorlog op basis van een ruilhandel. Hij zeide, dat de oorlog de Duits-Italiaanse handel bijna verdrievoudigd heeft.

Sprekende in de Universiteit te Rome waar hij het eredoctoraat ontving voor Handel en Economische Zaken, verklaarde hij, dat de Britse blokkade uiteindelijk is gebroken door Duitslands doel van een economische onafhankelijkheid van Europa. Hij zeide: „Daardoor bedoelen wij niet een overdreven zelfgenoegzaamheid. **Wij hechten veel belang aan de handelsrelaties, die wij na de oorlog volledig zullen herstellen met de overzeese landen, aangezien wij niet van plan zijn hun overproductie met onverschilligheid gade te slaan of de productie van de Europese industrie op te geven.** De Verenigde Staten hebben reeds duidelijk hun onbekwaamheid getoond als leveranciers."

Met de verklaring, dat het goudsysteem is ingestort, prees Funk het Europese verrekeningssysteem van betalingen zonder goud. Funk zeide: „Zelfs in de betaling met overzeese landen zal goud zeker geen belangrijk element zijn." (Rome (AP) 20.10).

DE WINDSORS IN NEW YORK.

De Hertog en Hertogin van Windsor arriveerden in het Waldorf Astoria Hotel om 7.25 uur voor een verblijf van enkele dagen (New York, (AP) 20.10).

3 RUSSISCHE FABRIEKSARBEIDERS VEROORDEELD.

De radio van Moskou zeide, dat 3 fabrieksarbeiders ter dood zijn veroordeeld voor het verspreiden van paniek en plundering. Een aantal anderen is door de militaire rechtbank tot gevangenisstraf veroordeeld (Londen, (AP) 21.10).

RUSSISCHE TEGENAANVALLEN

Tass zeide, dat de fel aanvallende Russische troepen heden mededeelden, dat zij een nieuwe Duitse aanval in de richting van Moskou uit het Zuid-Westen hebben teruggeworpen, doch het officiele nieuwsagenschap gaf toe, dat de nazies veschillende kilometers opruktten van Mozhaisk op 57 mijl ten Westen van de hoofdstad.

De voortgang werd gemaakt door de Duitsers ten koste van ontzaggelijke verliezen en tot staan gebracht na een verschrikkelijk tankgevecht bij een kruispunt aan de Mozhaisk-Moskou verkeersweg. Het bericht zeide, dat het Duitse commando na grote strijdkrachten te hebben geconcentreerd in de richting van Mozhaisk een offensief opende langs de verkeersweg met het doel naar het Oosten door te breken. Een hevig tankgevecht vond plaats bij een kruispunt. Hier slaagde de vijand erin verschillende kilometers op te rukken ten koste van ontzaggelijke verliezen, doch zijn volgende opmars werd tot staan gebracht bij een stoutmoedige tegenaanval door de troepen van Commandant Ilyushenko. De Duitsers lieten honderden doden en vele verbrande tanks op het slagveld liggen. Eveneens intensief waren de gevechten in de richting van Maloyaroslavetz. Hier concentreerde de vijand nieuwe tank- en infanterie-strijdkrachten en opende in de loop van de dag (gisteren) verschillende aanvallen langs de verkeersweg in een poging een der Russische defensielinies te doorbreken. De aanvallen werden afgeslagen met hevige verliezen voor den vijand.

Het Tass-bericht verhaalde van felle gevechten in de Kalinin-sector op 95 mijl ten Noord-Westen van Moskou en berichtte, dat de Russen erin slaagden de Duitsers te verdrijven uit de stad, welke slechts als K. werd aangeduid.

Grote gemotoriseerde en gemechaniseerde strijdkrachten namen aan beide zijden aan de gevechten om de stad deel. Tass voegde hieraan toe: „Gedurende de dag slaagde een van onze eenheden erin den vijand eruit te gooien door een energieke aanval uit het Noordoostelijke deel van de stad. Tegen de avond duwde deze afdeling den vijand in de richting van de Oostelijke oever van de rivier T.

Een tankafdeling handelde ook met effect bij het oprukken naar deze stad uit het Zuiden en bracht verschillende vijandelijke kanonnen en machinegeweren tot zwijgen en vernielde grote aantallen van zijn infanterie.

Tass zeide, dat niettegenstaande het ongunstige weer de Russische luchtmacht voortging de Duitse grondstrijdkrachten te verpletteren. Volgens onvolledige berichten werden 108 tanks, 89 trucks, 42 motorfietsen, 6 tankwagens en ander materiaal in een enkele sector vernield gedurende de laatste 5 dagen.

Naar vermeld, hebben de arbeiders van Moskou bij vergaderingen gezworen de hoofdstad te veranderen in een onneembaar fort Een groep arbeiders zou een resolutie hebben ingediend: „Wij zijn vol vertrouwen, dat de bevolking van Moskou gelijk de heldhaftige verdedigers van Leningrad bereid zijn het hoofd te bieden aan de aanval. Wij zullen verwoed en koppig vechten tot de laatste druppel bloeds" (Moskou, (AP) 21.10).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Berlijn meldt, dat in de nacht Duitse bommenwerpers een schip van 10.000 ton tot zinken brachten en een ander schip beschadigden bij aanvallen op een Brits convooi, dat uit Hull vertrok. Ook andere objecten te Liverpool, langs de mond van de Humber en andere havens aan de Engelse Oostkust werden aangevallen.

In de nacht werden de havens in het Noord-Westen van Duitsland door de Raf hevig aangevallen bij beter weer. Bremen was het voornaamste doel. Wilhelmshaven en Emden werden ook krachtig aangevallen. Verschillende andere kleinere aanvallen hadden op andere punten plaats. Het bommenwerperscommando zeide, dat de Britse strijdkrachten, die Duitsland aanvielen, 7 maal zo sterk waren als de Duitse, die in de nacht boven Engeland opereerden. 9 Bommenwerpers worden vermist.

Het D.N.B. maakte bekend, dat de Duitsers de industriestad Stalin in de Zuidelijke sector van het Oostfront hebben veroverd. Stalin ligt op 100 mijl ten Noord-Westen van Rostov aan de Don. De verovering van Stalin wil zeggen, dat de Duitsers de Kharkov-Rostov spoorlijn op twee plaatsen hebben doorgesneden, aangezien zij op Zondag de val van Taganrog meldden op 30 mijl van Rostov.

Het Duitse Hoofdcommando maakte bekend, dat Generaal Petrov, de opperbevelhebber van het 50 ste Sovjetleger en lid van de Hoge Sovjet-Raad Staf dood gevonden is op het slagveld met verschillende officieren. Het Duitse Hoofdcommando meldde tevens, dat nazie-duikboten 7 schepen op de Noord-Alantische Oceaan tot zinken hebben gebracht.

Arnulfo Arias, ex-president van Panama, vertrok per vliegtuig uit zijn moederland naar Nicaragua.

Berlijn meldt, dat Duitse en Italiaanse vliegtuigen in de nacht Malta zwaar hebben gebombardeerd.

Het Italiaanse Hoofdcommando zegt, dat 2 Italiaanse torpedoboten tot zinken zijn gekomen in het centrale deel van de Middellandse Zee, waarschijnlijk na op mijnen te zijn gelopen. Ook werd toegegeven, dat Britse vliegtuigen Sicilië opnieuw hebben aangevallen. Benghazi en Tripoli in Libye werden eveneens aangevallen. Britse uitvallen bij Tobruk zouden zijn afgeslagen.

Volgens Londen zou het DNB hebben gezegd, dat Russische tegenaanvallen werden afgeslagen bij het Ladogameer nabij Leningrad. De tegenaanvallen zouden zijn ondernomen langs een breed front.

In de richting van Moskou zouden krachtige Russische tegenaanvallen de Duitse opmars vertragen en militaire waarnemers speculeerden of de grootste druk van de invasie niet tijdelijk zou worden overgeschakeld naar het Zuiden.

In Londen ging een groot deel van de Britse pers en het publiek weer voort met te eisen, dat de Regering definitieve stappen neemt om een nieuw front te scheppen, teneinde de druk op de Russische legers te verlichten.

De nieuwe Russische hoofdstad voor de oorlog is waarschijnlijk Kuibyshev, welke een bevolking heeft van 390.000 en ligt aan de Oostelijke oever van de Volga op 550 mijl ten Oosten en lichtelijk meer ten Zuiden van Moskou. Een bericht uit uit Kuibyshev deelde mede, dat de Noordamerikaanse Ambassade aldaar gevestigd is met de aankomst van Ambassadeur Laurence A. Steinhardt en een groep Noordamerikaanse correspondenten.

Nederland.

CORDELL HULL STELT EEN CARAIBISCHE AFDELING IN.

Aan het departement van buitenlandse zaken voor de Verenigde Staten, heeft Cordell Hull een Caraïbische afdeling gesticht. Deze zal staan onder leiding van Coart de Bors, die tot voor korte tijd Generaal- Consul in Havana was. De bedoeling van de stichting van het bureau is aldus, officieel geformuleerd: „ter aanmoediging en versterking tussen de Verenigde Staten en hun bezittingen en bases in de streek, die aardrijkskundig en politiek bekend is als de „Caribbean" en andere landen koloniën en bezittingen in deze streek.

SABOTAGE EN VERACHTING.

Volgens de laatste berichten nemen de conflicten tussen den onderdrukker en de onderdrukten in Nederland meer toe dan af. Herhaaldelijk hebben branden, ontploffingen en andere daden van sabotage plaats. Het werk wordt in zeer langzaam tempo verricht wanneer dat voor de Duitse oorlogvoering moet geschieden. In Breda, Deventer en Almelo werden voedsel- opslagplaatsen van het Duitse leger door brand vernield. Een werkman kreeg twintig jaar gevangenisstraf omdat uitkwam dat hij een geweer en patronen in zijn bezit had. De nieuwe „vrederechtbank" in Den Haag, onder voorzitterschap van n.s.b.'er Mr. Carp, veroordeelde een Haagsen tramconducteur, die een W.A.- man had mishandeld; een Dordtsen stoker, die beledigingen had geschreeuwd naar een paraderende W.A.-troep en een Rotterdammer, die een W.A.- man voor „verrader" had uitgescholden, tot zware gevangenisstraffen.

DE EED AAN HITLER.

Op 10 October heeft de kleine leider voor de Nederlandse (Duitse) radio gesproken ter gelegenheid van het vertrek van W.A. mannen naar het Duits-Russische front. Hij noemde zijn zware jongens „de pioniers, die deelnemen aan de verovering van Nederlands toekomstige vrijheid" (een niet te volgen gedachtenkronkel in 's opperverraders brein). Overigens was de grote kleine man bescheidener dan hij in lange tijd is geweest, zeggende: „het aantal mijner volgelingen kan bij tienduizenden worden geteld, doch het aantal onzer tegenstanders nog bij honderdduizenden". Waarschijnlijk om zijn beeld van het bevrijde Nederland goed duidelijk te maken, nam Anton Mussert na zijn radio-rede, zijn W.A. mannen een eed af, waarin deze trouw zwoeren aan......... Hitler.

DE LEGEBORDEN.

N.S.B. is één met taalverminking.

Nieuwe omstandigheden maken altijd nieuwe woorden. Zo spreekt Max Blokzijl in zijn radio-praat tegenwoordig van de positivisten (n.s.b.'ers); negativisten (anti-nazies) en van de „helemaalnietsers". Blokzijl vertelde, dat Nederlanders in plaats van „nieuwe orde" zeggen: „legeborden".

Het is te hopen, dat onze plaatselijke instanties, die er geen been in zien om germanisme na germanisme te gebruiken, die de taal in haar spraakkunst verminken, zich dit ter dege zullen aantrekken.

ONMENSELIJKE MARTELINGEN.

Drie Nederlanders, die enkele dagen geleden nog in Nederland woonden en die nu in Engeland zijn aangekomen, hebben een en ander verteld: „het land is niet langer in politieke of godsdienstige zin verdeeld; het enige wat nu van de Nederlanders wordt gevraagd, is: „is hij of zij een trouw Nederlander?" Alle gedachten zijn gericht op deze ene vraag: „hoe raken wij de Duitsers kwijt?" De mensen houden zich nog niet erg bezig met wat er, na de bevrijding zal gebeuren, doch van een ding is iedereen overtuigd: de tijd van het oude, ver-doorgevoerde partijstelsel is voorgoed voorbij.

De radio- rede van de Koningin, waarin zij zeide, dat zij onmiddellijk na haar terugkeer onmiddellijk contact zal zoeken met de verschillende groepen der bevolking, heeft grote indruk gemaakt. Het verlies van de vrijheid wordt als een geestelijke marteling gevoeld, veel erger dan de materiële nood, welke het volk bereid is tot het uiterste te verduren, wanneer die kan helpen tot de bevrijding. Er zijn veel meer Nederlanders gearresteerd dan buiten Nederland bekend is en heel wat zijn „spoorloos" verdwenen. De as van hen, die in concentratiekampen zijn omgekomen, wordt niet meer naar de familie gestuurd en dikwijls geschiedt het, dat de familie helemaal niets verneemt van de dood van vader of broeder. De Gestapo past ook in Nederland haar afschuwelijke en laffe martelingen toe. **Een van die Gestapo-heldhaftigheden is de weerloze slachtoffers met een hamer de nagels kapot te slaan.** De Groene Politie past ook van dit soort nobele methoden toe, zo moesten in Den Haag mensen, die na twaalf uur 's nachts op straat liepen enige uren lang een hoge trap op en af draven. Een stierf eraan, omdat zijn hart dit niet kon doorstaan.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Ruwe tabak kost nu ƒ 1.80 per pond in Nederland, zeven maal zoveel als in 1939.

— De burgemeester van Hilversum maakt bekend dat wie de verduisteringsbepalingen overtreedt, gestraft zal worden met afsnijden van zijn electrisch licht voor ten minste een week.

— De Duitsers hebben bevolen, dat de 60.000 dak-antennes te Amsterdam moeten verwijderd worden.

— **De Nederlandse admiraliteit te Londen maakt bekend, dat een begeleidingsvaartuig door vijandelijke actie is verloren gegaan.**

— De Nederlands-Indische journalisten, die op reis zijn in Australië, zijn ontvangen op een thee bij den Gouverneur-Generaal en op een galamaaltijd bij den minister-president.

— De Duitser heeft bepaald, dat Joodse kinderen alleen maar op Joodse scholen mogen gaan. In Den Haag zijn vorige week drie „ghetto" scholen geopend voor de Joodse jeugd.

— Ook alle niet-vuurwapenen moeten worden ingeleverd, zoals gummistokken, ploertendoders enz. Wie het bevel niet opvolgt, risqueert de doodstraf (een veelzeggend bevel).

— Het hospitaalschip „Oranje" is van Australië op een tweede reis naar het midden-oosten vertrokken.

— Het water van de Noord-Ooster polder der voormalige Zuiderzee is zoozeer gezonken, dat binnenkort begonnen zal worden met de bouw van het nieuwe dorp **Maanhuizen.** [hoe bedenkt men zo'n dwaze naam!]

— Wegens olie-gebrek zijn alle diesel-motoren en poldergemalen vervangen door electro motoren.

— De nieuwe commissaris voor de provincie Utrecht, **Engelbrecht**, is de vroegere Nederlandse gezant te Warszawa, een van de twee Nederlandse diplomaten, die reeds verdacht werden van nazie-sympathieën (de andere: Van Hoorn, te Bucuresti) in 1932 kreeg hij zijn ontslag.

— De „Telegraaf" stelt voor om alle handelsarchieven in te zamelen met het oog op het papiergebrek, dat zeer nijpend wordt.

— In Juni zijn 9000 Rotterdamse kinderen met sterke doses vitamine D. bijgevoed. Niettemin neemt de rachitis onrustbarend toe.

— In Middelburg heerst veel malaria door de met water gevulde kuilen, die ontstaan zijn door de bombardementen in Mei 1940.

— Te Leiden is een „beurs" geopend voor het ruilen van kinderkleding.

— **De voetbalvereniging „prinses Wilhelmina" (Enschede) moest haar naam veranderen in E.F.B.C. „Wilhelmina" (Den Bosch) in „de Kanaries". „Wilhelmina". (Weert) in „Weert 1908".**

— **En in Hilversum heeft de nazieburgemeester de Wilhelmina-, Juliana- en Prins Bernhard-straten laten omdopen. De Beatrix-tunnel heet nu alleen maar „tunnel".**

— Twee jongens zijn met een klein bootje uit Nederland gevlucht en uitgeput in Engeland aangekomen. Hun vlucht had drie maanden van nauwkeurige voorbereiding geëist.

BONAIRE.

KATHOLIEKE SPORT.

Te Rincon is men thans ook begonnen met het katholiek organiseren van de sport. Opgericht werd de R.K. Sportclub „Crescendo", een korfbalclub, die jl. Vrijdag officieel werd geïnstalleerd. Gezaghebber Piet van Leeuwen was persoonlijk aanwezig. Nadat de nieuwe club voor hem en Pastoor Thomas Wolters O.P. gedefileerd had, sprak de Gezaghebber zeer geanimeerde woorden van proficiat aan Rincon.

Hij zeide, dat hij het buitengewoon waardeerde, dat er hier ook iets gebeurde ter verheffing van het culturele en sociale leven.

Ook de presidente sprak enkele woorden, waarin zij speciaal dan bracht aan allen, die hadden meegeholpen aan de oprichting van deze club.

Vervolgens sprak Pastoor Wolters nog enkele woorden, waarin hij vooral uiteenzette om toch nooit het mooie doel van de sport te vergeten, nl. een gezonde lichaamsoefening ter veredeling van alle menselijke krachten, die in den mens verborgen zijn. Hij spoorde aan om de sport toch steeds in werkelijk sportieve zin en in vriendschappelijke verhouding te beoefenen.

Daarna werden allen uitgenodigd om naar het veld te gaan, waar de clubvlag gehesen werd, en waar de Gezaghebber de eerste bal wierp.

Voor Bonaire een werkelijk schitterend begin.

Damiaan de Melaatse.

Een biezonder program in West End.

Hedenavond draait in West End de film „Cloistered". Een film over het kloosterleven in een convent van de Zusters van den Goeden Herder. Eveneens wordt er een klein filmpje gedraaid over het leven van pater Damiaan, die zijn leven gaf om het lot zijner melaatse medemensen bij te staan. Een der redacteuren van het Amerikaanse blad „The Register" bracht dezer dagen een bezoek aan Molokai, waar de beroemd geworden Belgische Pater Damiaan van 1873 tot 1888 de verschrikkelijke melaatsenkolonie ging dienen met Sacramenten en Evangelie. De thans op Curaçao vertoevende Britse Luitenant **John Villiers Farron** schreef zijn in 15 talen vertaalde boek, waarover wij indertijd repten. Het Register-artikel schrijft, dat niets te vergelijken is met een bezoek aan deze kolonie, waar momenteel nog ± 400 melaatsen worden verpleegd (in P. Damiaans tijd meer dan 1000). Ook thans is er weer een priester, die zijn leven er voor gegeven heeft.

Ongeveer 200 katholieken zijn onder de patiënten. Door het liefdevolle werk van zelfopoffering van den priester, 4 Picpus-broeders en 10 Zusters Franciscanessen (andere krachten zijn niet te krijgen) keren de katholieken, die verslapt waren in hun godsdienstplichten, weer terug; andersdenkenden treden de kerk binnen. De Zusters Franciscanessen kwamen in 1888 naar het eiland en deze Congregatie is dus reeds 53 jaar werkzaam op dit eiland. Eén zuster, Zr. Elisabeth, heeft Pater Damiaan († 1889) nog gekend.

Gedurende de 53 jaren, dat de Zusters Franciscanessen den Heiland in de zieken dienen, is niet één Zuster door de ziekte aangetast. Natuurlijk nemen de Zusters alle voorzorgen in acht, doch toen de Register-redacteur hierover sprak, antwoordde een Zuster hem: „Wij wassen ons elke keer, dat wij hier binnen komen, maar dat is niet de werkelijke reden, dat niemand van ons ooit door de ziekte is aangetast: Moeder Marianne [de eerste Moeder Overste op Molokai † 1918] heeft immers beloofd, dat niemand de ziekte ooit zou krijgen."

De priester, die thans in de kolonie woont (10 vierk. mijl groot) en die nooit verlaat, heeft een begin van melaatsheid gehad, aan het gelaat. Hij vond genezing door de zieke stukken weg te laten snijden. „Op zijn hoofd staan grote lidtekenen onuitwisbaar, en wij zouden wel eens willen weten hoe deze lidtekenen er in Gods eeuwigheid uit zullen zien", aldus het artikel, dat nog weer eens ook de aandacht vestigt op ons Curaçaose melaatsenhuis, ook bediend door Zusters Franciscanessen, waarvan ook een bij haar zelfofferande de schrikkelijke ziekte heeft opgelopen. Maar ook háár lidtekenen zullen in de Eeuwigheid getuigen.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Kerrykip met rijst; morgen: Geb. lever, purée, sperciebonen.

Agenda:

Di. 21 Oct. Comp. bilj. „B"-klasse.
Di. 21 Oct. 20.00 Rep. „Ido"-orkest.
Wo. 22 Oct. 19.30 Comp. bilj. Hoofdkl.
Do. 23 Oct. 19.30 Comp. bilj. „C" kl.
Vr. 24 Oct. 19.30 Comp. bilj. „A" kl.

WACHTDIENSTEN: Di. 21 Oct.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Karsch, tel. 844, Hotel C.P.I.M.

Te Koop: Cine filmapparaat 2.7 lens, fixed focus 3 geelfilters (3 gradaties); 3 voorzetlenzen doorzichtzoekers, 4 snelheden, in stevig lederen tas met draagriem. Te bevragen: Negropont 76.

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No. 10

36).

De eerste, die Fabri bezoekt is Dolores. Dolores is een bleek, enigszins vermoeid meisje, wier enige eigenaardigheid in haar on-Italiaanse rein Spaanse naam bestaat.

De inlichtingen, die Dolores verstrekken kan zijn van geen belang. Ze wist niet, of Roth die Zaterdagavond veel of weinig geld had, of hij aan iemand geld gegeven had of dat hij iets nieuws gekocht had. Ze kende den Kroaat slechts oppervlakkig, wist van het pension Ricco niets. Alleen had ze zo eens horen fluisteren, dat er nog wel iemand in het pension was, dien Cici wel mocht. Wie het was wist ze niet.

Nu dus naar Ines.

Ines was het type van een arm grootstadsmeisje, waarvan men twijfelt of ze ooit in haar leven iets moois gezien hebben. Scherp, steeds op verdediging bedacht, strijdlustig. Fabri ratelt zijn hele vragenlijst af.

—Nee, voor zover ik weet gaf hij aan niemand geld die avond, tenminste niet waar ik bij was. Ook aan Cici niet, hoewel die anders genoeg cadeaux van hem ontving. „Niet, tenminste......" „Niet, hoewel......" Het is de gewone kleinzielige methode van verdachtmaking, die toegepast wordt van Catania tot aan, laten we zeggen, Groningen.

— Of ze wel eens ruzie hadden? Wat wilt u? Als iemand smoorverliefd op Cici is moet hij een engelengeduld hebben om geen ruzie te maken. Kent u Cici dan niet?

En de verbazing, die er in de laatste vraag opgesloten ligt, maakt dat Fabri het als een gebrek in zijn opvoeding beschouwt nooit kennis met Cici gemaakt te hebben.

— Laat ik u dan zeggen, ispettore, dat ze één van de mooiste meisjes van Porta Ticinese genoemd wordt. Let wel, ispettore, wat ik zeg: genoemd wordt.

— U zou vertellen over die ruzies, zegt Fabri eindelijk kalm.

— Ah juist, zegt Ines en haalt even diep adem om lucht en kracht voor de volgende dum-dum-woorden te hebben.

Ernesto Roth, het is zonde dat ik het zeg, was een stommeling. Cici, op bezoek laten komen in een pension vol van jongemannen. Inspecteur!

En de toon waarop dit laatste „inspecteur" gezegd en het gezicht waarmee het begeleid wordt, nodigen Fabri uit diepste verachting te koesteren voor de intelligentie van wijlen Ernesto Roth.

— Kunt u zich voorstellen, wat het gevolg was. Roth was dolverliefd op Cici, maar Cici gaf niet dát om hem — en het „dat" wordt afdoende geïllustreerd door een knippen van duim en wijsvinger der rechterhand. — Bezocht het pension met ons voor de wijn, de fuiven, de gramofoon en de... anderen. Gevolg? Ruzie natuurlijk."

— Aan wien der anderen schonk ze de meeste aandacht?

Fabri ruikt een spoor.

— Aan wien? Aan den dokter natuurlijk?

— Aan welken dokter?

— Dr. Bagnante, aan wien anders? Dacht u misschien aan dien oplapper van zieke soldaten?

Fabri vertaalt vlug den „oplapper van zieke soldaten" in Dr. Dago en knikt dan.

— Kwam het tot heftige scènes?

— Heftige scènes, heftige scènes, wat wilt u, ispettore, als een man verliefd is op een meisje en zij niets om hem geeft beheerst zij de situatie, niet?

Inspecteur Fabri slikt de vraag in, wie de situatie beheerst als ook het meisje verliefd is.

— Maakte Roth speciaal ruzie om het flirtation Cici — Bagnante of om haar houding in het geheel?

— Nee, alleen om Dr. Bagnante.

— Weet u, of er wel eens ruzie geweest is tussen Bagnante en Roth?

— Voor zover mij bekend niet.

— En hoe stond Bagnante tegenover de gehele quaestie?

— Bagnante? Ah, Bagnante is een aristocraat, een man van manieren,... En Ines heeft met korte antwoorden nu genoeg adem verzameld om een dithyrambische beschrijving van Bagnante te geven, die niets maar dan ook totaal niets om de boezemvriendin Cici gaf, geven en ooit geven zou.

— Dus u geloofd niet, dat Dr. Bagnante verliefd was op Cici?

— Verliefd? Verliefd? Maar, inspecteur.

En de toon van Ines nodigt den inspecteur dringend uit zich te schamen over zoveel kortzichtigheid.

Maar, aangespoord door Fabri om op kern van het onderwerp terug te komen, blijkt ze van de bewuste Zaterdagavond toch niets bizonders te kunnen vertellen. Er was geen ruzie geweest, er was niet over geld gesproken, er was niet gebleken, dat Ernesto grote uitgaven gedaan had, zodat Fabri dan ook maar afscheid van deze „boezemvriendin" van Cici neemt en Cici zelf gaat zoeken, die weliswaar niet thuis is, maar ergens „in de buurt van de Piazza" zal zijn.

Fabri zou geen Milanees van politie zijn, als hij welke der talrijke artistencafés Piazza del Duomo hij een dame met belladonna-og moet. Het duurt dan ook n een kelner wijst hem Cici

Hm! Een werkelijk k Fris, jong, schalks.

Cici is in haar spreken procent levendiger dan veel beschaafder dan Ines.

Fabri ratelt weer zijn af. Geld? Nee, daarvan niets af, maar dat Ernest zat, geloofde ze niet. Vr nog een paar schoenen helpt den inspecteur Vrijdag heeft Ernesto geld ontvangen. Hij v tracht zo gemoedelijk mo biedt der dame een kop gebakje aan, wat geacce Ja, maar nu moest ook niet al te lichtgelovig to ging voor erg royaal erg was dat niet.

Wo